

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἄγ', ὦ γεραιαί, στείχετε, γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῆ,
 θεούς τε καὶ γῆν τήν τε πυρφόρον θεᾶν 260
 Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς
 ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

<Χο.

ὅς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταῦτόν πατρῷον αἷμα σοὶ κεκτήμεθα.
 τί δρᾷς; προδώσεις ταῦτα κάκβαλεῖς χθονὸς 265
 γραῦς οὐ τυχούσας οὐδὲν ὦν αὐτὰς ἐχρῆν;
 μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ μὲν πέτραν,
 δούλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
 ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270

βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
 βᾶθι καὶ ἀντίαςον γονάτων ἔπι χεῖρα βαλοῦσα,
 τέκνων τεθνεώτων κομίσει δέμας, ὦ μελέα 'γώ,
 οὐς ὑπὸ Καδμείοισιν ἀπώλεσα τείχεσι κούρους.
 [ὦ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε †κρίνετε† 275
 ταλαίνας χέρας γεραιάς.]

πρὸς <σε> γενειάδος, ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι,
 ἄντομαι ἀμφιπίτνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα δειλαία·